

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

ocedere possit, ut in
 mino esse delicti
 nni fatali, & ita p
 ententes. Sed quan
 ententia declarator
 et, ut fuit expresse
 verbi, ex his appare
 propè si. post Ang
 a et uoluit Praepo
 at hoc in casu, in q
 essent utilia, nã cu
 possint allegari ad
 ucurisse, declarato
 lationiù certa rpa
 pro maiori parte fat
 a statutus pñam de
 Cy. in l. 2. C. de edic
 uer. & temp. praec
 reus uelle uideatur
 ut omnino necessari
 nis de fere, aliog
 tur. quo fit, ut nã
 obandù & termina
 ppellatione, seu
 e, dicta fatalia in
 nã potest, quin ex
 uerit elapã, ergo
 fuisse elapã, qm
 instantia saure, &
 Pau. de Cast. in l. 2.
 aut reus, C. de no
 maxime Praepo
 bi per eum alleg
 catu in dubiã per
 dicantur delicta,
 & sententia super
 decessis factus p
 rinde, ac si nã esse
 ritate elapã foret,
 super literis, in 23.
 rre, il. 2. in 8. col.
 et, ac sequit Fel.
 sc. qui plura in
 ndam clem. si app
 & allegent fatalia
 de deserta, nisi mo
 noc articulo uidet
 octissimã aduoc
 us fuit, & ego c
 taldo nã sint elap
 u, & terminand
 nã est ulterius in
 o consistat, super
 n fuit. Laus D.

EPITOME.

BANNITUM in libro bannitoru, & in camera actio
 nis banniti descriptu potuisse impune offen
 dere, licet tunc esset rebannitus, seu a supe
 rioribus, sed nondu e libro predicto cancel
 latus, licet nulliter, & iniuste, ac per sola contuma
 cia bannitus, stante statuto loci, q bannitus,
 in figura banni, & in banno capitali, in camera
 actio descriptus possit impune occidi;
 occidere hmoi bannitu a pena homicidij excu
 sari, & posse se p. puratorẽ defendere, hic ostenditur.

CONSILIVM CLXXXII.

STATUTUM in ciuitate Bononiae sub rub.
 de generalibus, seu coibus penis bannito
 ru, in §. si uerõ, q bannitus, vel in figura bã
 ni descriptus p aliquo maleficio, p quo
 mortis esset cominata, siue imposita, liberẽ, &
 posse se p. puratorẽ defendere, & occidi, & q ta
 les offensa, vel iniuria non emendentur, nec uindicẽ
 re, & tales offendetes, seu occidetes nã possunt oc
 cidere taliu offensionu, seu occisionu citari, in qui
 bus delictari, vel requiri, aut cõtra eos quouis modo
 procedi, vel puniri. Idem statuitur in prouisione de
 paccio dando illis, qui inficiant bannitum in p
 ceptali, q quicunq; descriptus in banno capita
 li ad mortem in camera actorum, vel ad discum,
 nã possit impune occidi, & qui talem occiderit, ip
 sã intelligatur a tali crimine absolutus: Debeat
 tamen, & teneatur potestas, seu alius officialis, ad
 quoscunq; de homicidio cognoscere, procedere,
 & procul tãcere cõtra talem occisorem eo mo
 do, nã contra homicida procedendum est, & cõ
 quis fuerit interfector banniti, debeat absolui.
 Ipsi banniti occisores, vel occisores per pro
 curatorem ad sui defensionem in eo crimine cõpa
 rare, non obstante altero statuto, vel prouisione cõ
 trarietate. His statutis, seu prouisionibus ita se ha
 bentibus, ex illoru dispositione infertur, q quamuis
 cõtra occisores Pauli, qui tãquam bannitus erat de
 scriptus in banno capitali in camera actorum, per do
 minum iudicem possit de homicidio procedi ad ef
 fectum dictos occisores a tali crimine absoluendi, ta
 men ipse iudex tenetur procuratorem ad dictorum
 occisorum defensionem admittere, licet aliã tam
 forma iuris, q statutorũ communis Bononiae pro
 homicida, & ad eius defensionem procurator com
 parere nã possit, ut in l. pen. §. ad crimem, ff. de publi
 cã, & in c. ueniens, extra de accusat. cum si. & in p
 rone, q nullus possit cõparere per procuratorem,
 qn prouisione, q nullus possit pro offendente ali
 quem comparere: Et ex quo permillum est liberẽ,
 & impune offendere, ac occidere bannitum, vel de
 scriptum in figura banni, seu descriptum in banno
 capitali, in camera actorum, vel ad discum urfi, se
 quitur, q etiam si talis non fuisset ritẽ, seu rectẽ ban
 nitus, & sic iniuste, & inualidẽ, potuisset tamen libe
 re, & impune offendi, atque occidi, cum non solum

cõsideretur, q sit bannitus, cuius appellatione uenit
 iuste, & ritẽ bannitus iuxta ea, quẽ habentur per Bar.
 in l. prator, §. & parui, ibiq; Alex. ff. quod vi, aut clã,
 l. 4. §. condemnati, ff. de re iud. ibiq; Ang. & Alex. &
 Bar. in l. nã purauit, §. nã quãuis, ff. de bon. poss. con
 tra tab. & per eundẽ Bar. Alex. & alios in l. 3. §. si ser
 uus, ff. de acquir. poss. sed etiam sufficit duntaxat, q
 sit in figura banni, & in camera actoru descriptus, &
 ideõ occidens talem in libro bannitorum descriptu
 ab homicidio, & pœna excusatur, etiam si descriptus
 in banno esset aliã a banno absolutus, quia donec
 est descriptus inter bannitos, hæc qualitas, seu appel
 latio banni inesse videtur, & durat, & ppreca etiam
 illius effectus durabit, l. tutelã, ff. de capit. dimin. &
 ita uoluit Bal. in l. labeo, §. 1. in fi. ff. de pactis, qui dicit
 3 tcautum esse debere bannitum, seu descriptu in libro
 bannitorum, ut se de libris bannitorum cõcellari fa
 ciat: & hanc Baldi opinionẽ sequitur Alex. in consi
 1. 14. uol. 1. & in l. huiusmodi, §. si ita cui, ff. de leg. 1. di
 cit illam esse ueriores, & tenendã ed excusandũ oc
 4 cisorẽ banniti post offensam cõmissã: & fideõ in
 quit Bar. in l. nã solũ, §. morte, ff. de noui oper. nunci.
 in 2. q. prin. q nã est credendũ bannito, seu descripto
 in libro bannitorum, si dixerit se rebannitum ad effe
 ctũ, ut nequeat impune offendi, nisi de rebannimen
 to fidem per publicam scripturam fecerit, & ad no
 titiã deduxerit, & facit id, quod uoluit Io. An. in ad
 5 dit. Specu. in tit. de oblig. & solu. in fi. unde Alex. in
 d. consi. 114. not. dixit, q si princeps bannito gratiam
 fecerit, & mandauerit illum de libris cancellari de
 bere, & interim ante cõcellationẽ bannitus offensus,
 & occisus fuerit, occidens excusatur, nec puniri põr:
 & idẽ uoluit Paul. de Cast. in l. si duo, ff. de acquir. hæ
 red. dicens ulterius, q si occidenti potest negligẽtia
 imputari, qã diligenter nã inuestigauerit, an ille eẽt
 rebannitus, nec ne, & an iuste bannitus, ppter hoc nã
 poterit de paccio puniri, sed de simplici culpa, & sic
 leuiter: & Ang. Io. de Im. & Mod. ibi dicunt, q aut fa
 cta est diligẽs inquisitio per offendentẽ, seu occidẽ
 tem, an bannitus sit ritẽ, & rectẽ bannitus, & tunc qã
 est iustus error in factõ alieno, excusatur occidẽs bã
 nitũ iniuste, l. de etate, §. ex causa, ff. de iterog. actio.
 & l. pen. ff. de adult. aut nã fuit facta diligẽs inquisi
 tio, & tunc occidẽs nã potest de dolo puniri, sed so
 lã de culpa, & ita sequitur Bar. in d. l. pen. quia publi
 ca scriptura, in qua bannitus est descriptus, occidẽtẽ
 excusat, & faciunt no. per Sali. in l. eum, qui duas, C.
 de adult. qui idẽ dicit: & si rectẽ inspiciantur ea, quã
 not. uoluit, & dixit Ang. in cõsi. 287. in 2. dubio, pre
 sens difficultas determinatur, q ad excusandũ occidẽ
 tẽ bannitũ satis sit, quẽ esse in libro bannitorum
 descriptum, nisi occidẽs sciuerit bannum esse nullũ,
 seu reuocatum: & hæc est cõclusio doctorum magis
 communis, ut habetur per Io. An. in c. quod qm man
 dato, de reg. iur. in 6. in mercurial. qui distinguit, an
 occidens pro certo sciuerit nã esse ritẽ, & iuste ban
 nitũ, & tunc occidens punitur, an uero ignorauerit,
 errando in factõ, & de occisõ nã punitur, & de igno
 rantia statuti assertioni, & iuramento occidẽtis, ut hĩ
 per Ang. in d. consi. 287. per tex. in l. prãtenti, §. pen.
 C. de his, qui ad eccl. in l. fi. §. in cõputatione, C. de iu
 re delib. l. nã oēs, §. a Barbaris, ff. de re milit. & l. mar
 cellus, §. ff. rerum amot. cũ si. & hæc sequitur doct.
 maxime Bar. in d. l. pen. ff. de adult. & in l. si cũ duas,
 C. eo. ti. & q sola descriptio in libro bannitoru excu
 set, probat tex. no. in l. igitur, §. potest, ff. de liber. cau.
 ubi seruus, qui moratus est in libertate pãtẽxtu scri
 pturã testamenti, quã erat ipso iure nulla, & quam
 esse nullam ignorabat, excusatur a dolo, & dicitur
 6 ex iusta ratione motus. Et si bene inspiciantur do
 ctiores

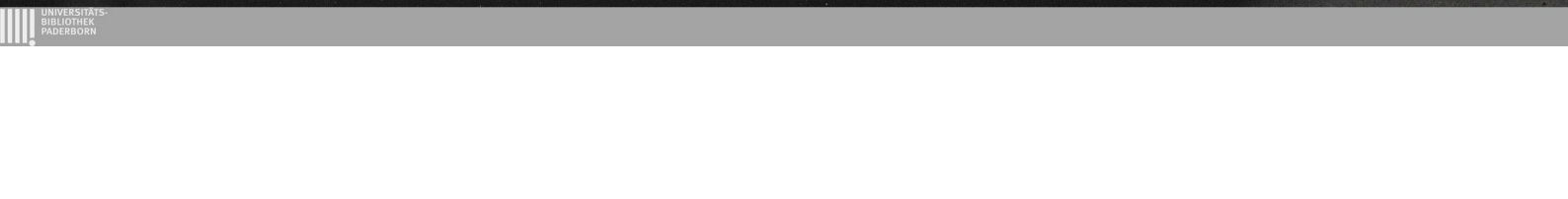
M M AE.
 cida, & ad eius defensionem
 unuadẽ potest impune
 bannitus, uel descriptus
 seu descriptus in banno
 re, & impune offendere
 latus, sed non dicitur ab
 usque ad num. 10.
 de bannitis loqueretur, ut
 es, & absolutus, cetera
 uri faciat.
 pro bannitorum dicitur
 effectum, ut non possit
 publice scripturam
 tum non dicitur propriã
 er non dicitur bannitus

dores qui volunt, q̄ eo solum q̄ quis repertus est in libro bannitorū, possit offendi ex dispositione statuti permittentis bannitos offendi. ipsi loquuntur, quando statutum pmittit bannitos, seu in figura banni descriptos offendi, nam ex quo statutū loquitur de bannitis, & sic p̄supponit bannum, debet intelligi de iuste, & recte bannito, & de banno valido, alioquin statutū non haberet locum, cum uerba illius nō verficaretur, quia t̄ bannū nullū, & inualidū propriē, & uerē nō dicitur bannum, & is, qui nulliter fuit bannitus, nō dicitur bannitus, arg. d. l. 4. & ibi Ang. & Alex. in §. condemnatum, ff. de re iud. l. prator, §. parui, & ibi Bar ff. quod ui, aut clam cū si. & ita loquitur Ange. in d. consi. & Bar. in l. siue vxori, ff. de dona. inter uirum, & uxore, & Cor. in consilijs ex aduerso allegatis, t̄ non autem loquitur, quando statutum permittit teret posse offendi, & occidi nō solum bannitos, sed et solum simpliciter descriptos, ut permissum est in casu nostro ex forma statutorum, & p̄uisionum cuius tatis Bononia, quæ magis, im mō solum cōsiderant, q̄ quis sit, seu reperitur descriptus in libris bannitorum, & in casu isto militat omnes rationes, omniaq; iura, & argumēta, quæ facit Ang. in d. consi. pro illa parte, q̄ occidens bannitū excusetur, quando simpliciter reperitur descriptus in libro bannitorū, & non cancellatus, quia tunc occidens nō erit puniendus, nisi probetur, ipsum sciuisse, vel debuisse uerissimiliter scire illum nō esse bannitum, seu restitutum, aut bannum fuisse nullum, ueluti Ang. ibi exemplificat, alioquin nō puniatur de dolo, & de homicidio, sed solū de culpa, si aliqua negligētia, & culpa ipsi imputari potuit: & hæc est cōmunis opinio doctorū p̄allegatorum: & ad propositū facit id, qd̄ in individuo uoluit Bar. in l. 1. §. ex rescripto, ff. de uentre inspiciendīs, q̄ ille tex. cum gl. facit, q̄ interficiens descriptū in libro bannitorū excusetur, quia in dubio p̄sumitur ignorasse illū fuisse iniuste, & nulliter bannitum, seu rebannitū, ut ibi per Dynum, ac etiam in d. l. pen. ff. de adul. per illū tex. idēque uoluit in individuo Cyn. in l. vxor. C. de repud. quem allegat Bar. in d. §. ex rescripto, & dicit Bar. q̄ interficiens bannitum, seu eum, qui ex forma statuti potest impune occidi, hēt fundatam intētionem, & nō tenetur probare, se sciuisse illum fuisse bannitum, quia, & si ignorasset bannitum, cumque interfecisset, nō esset puniendus: Non est ergo necesse, q̄ ipse probet bannum fuisse validū, dummodo in libro bannitorum descriptus fuerit, qd̄ statutum ēt solum, & simpliciter descriptū in libro bannitorum offendi, & occidi permittit per prædicta: t̄ scens, si statutum de bannito tantū loqueretur, quia tunc fortē uerum esset, ipsum teneri probare bannū ualuisse, & dicit Bar. in l. si. ff. de crimin. expil. hared. q̄ interficiens descriptum in libro bannitorum, seu bannitū non tenetur probare, an sciuerit, vel ignoret esse bannitum, quoniam excusetur ex hoc solū, q̄ est in libro bannitorū descriptus. Et secundū prædicta possunt cōcordari, & saluari opiniones doctorum, quæ inter se contrariæ uidentur. ¶ Et ex his apparet respōsum primo dubio, dum dicebatur, q̄ ad hoc, ut interficiens bannitum ex permissione statuti excusetur, is probare debet bannum fuisse validum, quia primo respondetur contrarium uideri uerius, secundo posito, illud esse uerum, dicoq; illud habere locum, quando statutū simpliciter permittit bannitū offendi, nā si bannū esset nullū, is non diceretur bannitus, & consequenter sub uerbis statuti non cōprehēderetur argumēto eorū, quæ habentur in d. l. 4. §. cōdēnatū, & in d. l. prator, §. parui, cū si. supra allegatis: at quando statutū non solum permittit bannitum, sed etiam simpliciter descriptū in libro ban-

nitorum offendi, & occidi, ut quia statuti tenet etiam simpliciter banni scripturā, tunc uerum est q̄ occisor excusetur, etiā si nō esset bannitus, sed bannitus per traditā à Bar. in d. l. pen. & ibi in d. consi. l. 14. cum alius supra adductis. Tertio allegatur doctrina Ant. de Butr. in c. propo. 2. col. de foro comp. ad probādum, q̄ in casu nostro bannum sit inualidum, t̄ quia. ut dicitur Mod. practica criminali, in §. quod quan. per not. in d. c. propo. uisisti, statuta Italæ disponunt, ut maces habeantur pro confessis, nō cōp̄tentes delinquentes extra territorium bannitentū, re banni lati existentes, quod maxime uerū est, quando delinques erat extra territorium re primæ citationis, nā talis citatio esset de iure, cum iudex delicti non possit extra territorium, & cōsequenter delinquentē existente extra territorium bannitentū tempore banni, seu iurisdictionem p̄uenisse non dicatur, & sic Italia, quæ habet bannitum pro confessis, quo ad hū delinquentē extrinsecus existente hanc scitā confessionem, quæ ex cōtinentia nō inducitur, nō possunt iudices loci, in quo cium fuit cōmissum, ab existente extra territorium extorquere per not. in c. postulasti, de foro romana, §. p̄trahētes, eo. ti. in 6. car. si clerici, & arg. c. 2. de consi. in 6. Idem dicit doct. propositi, si iudex p̄uenit iudicem loci, in quo domicilium fuit translatum, citando delictū extra territorium existentem, licet eum ibi quæta iurisdictione, l. 1. ff. de offi. p̄ocon. tamē non le factor nō est puniendus, nec alius puniri potest iudex, qui p̄occupauit, nō potest extorquere hoc faceret, arg. d. l. 1. & in c. si duo, de p̄ocon. nam unus iudex supplet, quod alius nō potest offi. ordin. & c. adm. militatores, 23. quæ. 2. quæ. 2. ibi Ant. dēducit, ex quibus inferri uideatur delinquens nō habetur pro confessio, nec est bannito, seu condemnato haberi debet, ergo bannitus offendi non potuit. Prædictis omnino cillimē respōderi potest primo, q̄ illa p̄ocon. ostendendum bannum esse nullum, atque uerū, & consequenter ad probandū, q̄ in casu nostro bannitus non esset bannitus, & ideo tanquam bannitus occidi non potuit: sed in casu, de quo agitur, alius quis posuit impune occidi, si requiritur, q̄ bannum seu bannum ualeat, immō sufficit et, q̄ bannus descriptus in libro bannitorum, seu in figura banni in p̄uisione prædicta expressē dicitur, ac etiam cō statuto de generalibus p̄cenis, si uerū esset, uel in figura banni descriptus, & sic bannitus uel loquitur, unde sufficit uel q̄ sit bannitus, solum sit descriptus, in figura banni, arg. d. l. 4. §. de verb. oblig. & l. is, qui ducenta, §. uirum, ff. de iur. iur. cum si. ergo posito bannum in casu nostro fuisse nullū, & inualidum, satis tamen est, q̄ bannum fuisse in libro bannitorum, & in figura banni scriptū per prædicta. Secundo respōdetur, q̄ Paulus reperitur in libro bannitorum descriptus, tanquam bannitus, in dubio p̄sumitur bannitus, quia semper in dubio pro publico bannitus, & pro facto iudicis p̄sumitur, ut in c. de p̄ocon. extra de proba. cum si. & non constat, q̄ asserat notorium esse, q̄ ipse Paulus temporis, & banni fuerit extra territorium Bononiæ, tunc, si recte inuestigatur, is cum alij bannitus erat in Castro Franchio. Tertio respōdetur, q̄ dicitur dominus Antonij, in d. c. propo. 2. col. cecidit, quando delinques esset de loco iudicis

id, ut quia statim
 scriptura, tunc uer
 ur, et si non esse
 a Bar. in d. l. pen. & d. l. 1. supra adductis. Item de Butr. in c. prope probadum, q. in casu t. quia, ut dicitur. quod quan. per nota. Ita: ad disponen. onse flis, no comp. riorum bannitum. quod maxime uer. erat extra territor. talis citatio esset. on possit extra terr. linquente existere. tempore banni, seu esse non dicatur. nitum pro confesso. m extrinsecus exite. em, quæ ex cotum. r iudices loci, quæ b exiit extra terr. e. postulasti, de foro. o. r. in 6. car. si cle. 6. Idem dicit do. uenit iudicem loci. arum, citando delin. tem, licet enim in q. offi. procont. tam e. n. e. aliis puniri pot. it, no potest exp. d. & in c. si duo, de pro. quod alius no pot. r. ratores, 23. quæ. x quibus inferri uide. r pro confesso, nec ca. ro haberi debet, q. r. poruit. Prædictis om. st primo, q. illa pro. esse nullum, atque ab. andu, q. in casu. & ideo tanquam bann. casu, de quo agitur, ad. di, si r. qui r. ut. no sufficit, q. uol. riorum, seu in figura. e. exp. se dicitur, ac. bus pœnis, ibi i. uer. ai concripius, & sic. it. uel q. sit bannus. gura banni, arg. ill. ui ducenta, & utrum. oposito bannum in ca. um, satis tamen est. riorum, & in figura. cundo respondet. ro bannitorum delin. bio præsumitur. in dubio pro public. ræsumitur, ut in ca. ntra, ibique inno. n. si. & non constat, e, q. ipse Paulus con. tra territorium Bonon. igitur, is cum alio. cho. Tertio responde. tonij, in d. c. propo. mens esset de foro

tradita per Alex. in l. omne delictum, ff. de re milit. cū si. allegatis per Marfil. in repet. l. i. C. de rapto uirginum, in 27. col. Quia respondetur, id esse uerum, quādo statutū permittit bannitum impune occidi simpliciter loquendo de bannito, & ita loquitur præfati doctores, sed in casu nostro statutum permittit etiam occidi simpliciter descriptū in libro bannitorū, ergo aliud attendi nō debet, nisi hoc, q. fuerit quemodocunque descriptus p. prædicta. Præterea Alex. in d. l. omne delictum loquitur, quando statutum diceret, q. bannitus ex maleficio, seu propter maleficiū possit impune occidi, nā tunc bannitus ob simplicem contumaciā, nisi aliter de maleficio cōstaret, nō posset occidi: per ea, quæ Alex. ibi post Bar. uoluit: at in casu nostro statutū ita nō loquitur, sed simpliciter de descripto in banno in camera actorū, non referēdo se ad maleficiū, nec de eo mentionē faciēdo, ut patet in præallegata prouisione de præmio dando illis, qui interficiēt bannitū in pœna capitali, ergo doctrina Alexandri, & aliorum nihil ad propositū nostrum, cum Paulus fuerit descriptus in banno capitali, & ad mortem in camera actorū aliud uerū statutum sub rubrica de generalibus, seu cōmuniibus potest nis loquitur eo modo, quo loquitur Alex. in d. l. omne delictum, & in casu illius statuti doctrina Alexandri locū haberet: sed dici potest, uel q. i hoc illi statuto derogatur per dictā subsequētē prouisionē, quia ultima derogat prioribus iuribus uulgaribus, uel q. statutū illud loquitur, quando quis esset bannitus non in banno capitali, nec ppter delictū capitale, ut ex dicto statuto colligitur, prouisio uerō locū habet, quando quis esset descriptus in banno capitali, & propter delictum capitale, ut fuit in casu nostro. ¶ Non obstat ultimam, t. q. Paulus, non obstante banno esset in ciuitate a superioribus scientibus tolleratus, ergo nō potuit impune offendi p. ea, quæ uoluit Sali. in l. nullus, C. de iud. per Alex. in addi. ad Bar. l. si ex lege, ff. de adul. nā tollerare, & dissimulare habet vim gratiæ, & dispensationis, ut uoluit gl. ibiq. Ant. in c. quia circa de contangui. & affin. & Alex. in cons. 107. in ult. col. & in cons. 1. in ult. col. uolu. 2. Quia respondetur primum, contrarium hic Bononiæ seruari, ut in terminis dicit lo. de Ana in c. sicut iudæi, in 3. col. extra de iudicis; & doctores creditur de consuetudine, ut inquit Bar. in l. de quibus, ff. de leg. bus. unde positū illud de iure uerum esse, tamen secus est de consuetudine, & ita ego uidi in hac ciuitate seruari, & scit ipsemet iudex, qui hoc in facto sæpius habuit. Secundo respondetur, id uerū eē, quādo notoriū foret ipsū fuisse de scientia superioris tolleratū, ut loquitur Sali. & referūt Alex. & alij. Tertio dico hoc uerū esse, quādo interficiēs sciuisse, uel uerisimiliter scire debuisset bannitū esse a superiore tolleratum, ut quia quod tidie uidisset illū ingredi palatiū, aut per loca publica ire, secus si uerisimiliter potuit ignorare, ut quia erat forensis, uel bannitus, & non soltus in ciuitate cōuersari, tunc enim saltem a pœna homicidij excusaretur, quāuis de culpa argui, & leuiter puniri posset per ea, quæ habētur in l. si duo, ff. de acquir. poss. per Ang. Paul. de Cast. & alios, & in aliis locis si. supra post Alex. in d. cōs. 114. allegatis. Ex quibus omnibus clarē infertur, q. occisores dicti Pauli possunt per procuratorem cōparere, tum quia prouisio hoc in casu procuratorem admittit, tum quia ex quo occisores nullo modo debent, nec possunt de occiso, nec de dolo puniri, sed solum de culpa; & sic leuiter arbitrio iudicis, sequitur, q. pro ipsis procurator potest admitti per ea, quæ habētur per Bar. & alios, in d. l. pen. §. ad crimen, & in d. c. ueniēs. Reliqua suppleat excellentissimus dominus iudex. Laus Deo. SVM.

S V M M A E.

- 1 Notorium facit confessio facta in iudicio.
- 2 Bannitus notoriè dicitur, qui est in libro bannitorum descriptus, & absolutus auctoritate superioris habetur pro cancellato, neque offendi potest, num. 3.
- 4 Bannitus toleratus non impunè offenditur, etiam stante statuto, quòd bannitus possit impunè offendi. Declaratur hoc nu. 25.
- 5 Pax facta bannito ab offensis prodest illi, ut nequeat impunè offendi. Quod declaratur, num. 28.
- 6 Offendens bannitum absolutum, sed nondum cancellatum non de dolo, sed de culpa tenetur, maximè, si in loco tempore occisio nis pro bannito haberetur, num. 8.
- 7 Immo nullo modo tenetur, nisi absolutio authentica offendenti ostendatur.
- 9 Scientia per famam publicam causat culpam, & non dolum.
- 10 Scientia aliter, quam per famam publicam requiritur ad imponendam pro delicto penam corporalem.
- 11 Lata culpa dolo non æquiparatur in pena corporali.
- 12 Receptans eum, que est notorium, seu publicum esse bannitum, potest saltem ex culpa puniri.
- 13 Fama, & communis hominum opinio iustam credulitatis causam inducit, & à dolo presumpso excusat.
- 14 Bannitum non ritè interficiens quando, & quomodo tenetur, & puniri debeat.
- 15 Error iuris causat latam culpam.
- 16 Occidens illum, quem credebat esse bannitum, quomodo puniatur.
- 17 Causa meri imperij, in quibus pena mortis, & sanguinis venit imponenda, nequeunt de iure civili delegari.
- 18 Nec de iure canonico.
- 19 Iudice delegato procedente non servata forma delegationis, processus non valet.
- 20 Acta, & processus in criminalibus per testes rectè nõ probantur.
- 21 Acta ad sui probationem sunt per notarium a forom in scriptis redigenda, quamvis regulariter scripturam non exigant.
- 22 Acta quomodo per testes probentur ijs casibus, in quibus hæc probatio admittitur.
- 23 Acta sunt probanda per scripturam, nisi casu amissa probentur.
- 24 De ignorantia simplici assertioni iurata statur.
- 25 Scientia ut quid facti in dubio non presumitur, nisi probetur.
- 26 Bannitos restituere, & tñ eis dispensare propriè est superioritatis.
- 27 Fides bannito data à superiore, & non ab alio servanda est.
- 28 Pax facta bannito siue ante, siue post bannum ab offensis illi non prodest, quin possit impunè offendi: & quomodo, & à quibus facta esse debeat ad hoc, ut prodest.
- 29 Ratificatio re integra facta requiritur ad hoc, ut alteri acquiratur ex pacto, & stipulatione sibi ab altero facta.
- 30 Ratificatio eius, quod non apparet, vel nullum est, nulla est, & quòd ratificatio duo requirat.

E P I T O M E.

BANNITVM publicè, notoriè, & per proclama interficiens, qui absolutionem, pacemq; ab offensis obtinuerat, sed adhuc publicè in loco pro bannito habebatur, non pœna homicidii corporali, sed arbitraria, & pecuniaria solum tenetur.

CONSILIVM CLXXXIII.

VM Thomas, & Mathæus fratres de Gaggiolis interfecerint quēdā Gisellū de Gisellis bannitū ex eo, qd fratres ipsorū Thomæ, & Mathæi occiderat, bannumq; illius, ut dicitur, nõ reperiat in cameratū, neque in libro bannitorū descriptū, sed de eo notoriè, & publicè cõstaret tam p confessionē Giselli factā ab eo in iudicio iuxta tex. in c. uestra, & in c. fin. de cohab. cler. & mul. iuncta l. cū precū, cū ibi no. C. de libera. cau. q per uocem, & proclama nunciij publici ad, sonum campanę primo in loco, seu ulla, in qua dicitur

Gisellus habitabat, dictum que homicidium serat, deinde in qua ipse fuit à dictis fratribus, factū, & publicatum, & consequenter homicidio à dicto Gisello perpetrato publice, & cõstaret iuxta ea, quæ habetur in aui. qui tenetur quomodo, & quando iud. & ita in loco pro bannito, & Mathæus fratres in loco publicè, palam, & notoriè ab omnibus, & cõto loco, vel villa stabant, & conuertebantur nunc dicti Thomas, & Mathæus fratres in curia uenerint, dubitatio est, utri, & que puniendi. Et uideretur, prima facie illos penam diij fore puniendos, quia licet dictus Gisellus supra bannitus, tñ postea fuit à banno, & cõ prædicto per sententiā do. A scanij iudicis absolutus, & idcõ nõ impunè potuit offendi per doctores, maximè Alex. in l. huiusmodi, ff. de lega. i. l. si qs filios, §. eius, qui, ff. de iur. test. Præterea quauis Gisellus fuisse bannitus iuxta ea, quæ habetur in c. in literis, & c. & alios, extra de resti. spolia. tñ si postea bannitus, hñ p cancellato, & offendi nõ potuit, dñ cancellatus, ex quo superioris auctoritas absolutus secundū Bal. Alex. & Mod. in d. huiusmodi, d. l. si qs filio, §. eius, qui, & §. quartum, lege, faciūt ea, quæ habentur per lo. An. in Specul. in tit. de accusa. §. sequitur, uerū quibram, qui dicit, qd si bannitus con denationis tatis dicitur ipso iure exēptus, ut nõ possit impendi, quauis non sit actualiter cancellatus, sed iste fuit absolutus, ergo & c. ¶ Sed si non uidetur, qd dictus Gisellus, quauis ira fuit, ut de iure ex forma statutorū aliis potuisset offendi ad ea, quæ habetur p Bar. Paul. de Cal. in l. omnes populi, ff. de iust. & iure, & §. Fel. in ecclesiariū circa prin. extra de cõstitut. in plures annos in dicto loco, & villa fuit relictus debuit posse impunè offendi, quin immo mores illi sunt puniendi, ut fuit singulariter veritas quod refertur pro authenticò, & canonizato, l. ys. C. de iudicis, & sequuntur Fel. in d. c. quartum, si arū, ubi ego dixi, & in c. sicut iudax, de iur. in ap. ad Bar. in l. si. ff. de adul. in l. si. ff. de iur. pri. & in cõsi. 1. & 107. in 2. vol. circa huc, & c. alij, quos referre lōgum esset. ¶ Tertio pax pacē habuit à patre illius, quem interfecerat, & fratribus, hoc est à dictis Thoma, & Mathæo, stat ex instrumēto publico, & iurato, ergo & pace data nõ potuit ab illis offendi, quauis quoq; seruāda est fides, ut in c. noli, 23. q. 1. c. 22. q. 1. gl. in c. 2. 23. q. 2. ¶ Quibus tñ nõ obstat cõtrariam sententiā in casu nostro ueritatem, qd dicti Thomas, & Mathæus carcerati puniri de dolo, hoc est de homicidio propter sed si puniendi sint, possint solū de culpa arbitrario iudicis puniri: Ad quod adduco doct. Io. An. in addit. ad Spec. in tit. de obliga. & l. rub. in ult. q. qui post quosdam, à quibus hæc fuit disputata, dicit, qd si quis offendit bannitum absolutum ex eo, qd soluerat condemnationem, rest de dolo puniri, sed solum de culpa, per tex. §. sed si claua, cum ibi allegatis, ff. de licen. non puniuntur, quidem procedit etiam, si interficiens bannitum ligentem nõ fecit inquisitionem, an absolute non absolutus, quia solum de culpa, quare dolo nõ perquisiuit, & nõ de dolo est puniendus, per Ang. & Mod. in l. si duo, ff. de acquit. hanc, tuius p Ang. ipsum in cõsi. 287. & p Bal. in l. de de testa. ¶ Et plus uoluit Pau. Cast. in d. l. si duo,